

Вогник манив мене полум'ям погасаючим
Ніччю безпрозорою як на вершині був.
...Вогник був далеко-далеко на тім березі...
Ледве блимав променем до води звисаючим
Своєю недоступністю мій віддих запнув.

Падали відбивано в раптах струмко-ментових
Зорі роздратовані з-за прорвавших хмар.
...Вогник був далеко-далеко на тім березі...
М'яко танув в безвістях заховано-брзентових
Вабив невідомістю жахаючих примар.

Вогник млу пронизував ласкою ледве помітною
Радості підсвідомої атавістичний знак...
...Вогник був далеко-далеко на тім березі...
Вабив крапкоплямкою нервовою тремтітною
Вогник перед безкінечністю нерозраховано
закляк.

7-15. VIII. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .